

Ejendommen ved Hammerslag blev tilslaaet for mellem 15 og 16,000 Kr., saa er Forholdet det, at den, der fik Hammerslaget, repræsenterede tillige Pante-Kreditorer op til 24,400 Kr., og det var paa Auktionen bekendt, at naar nogen vilde byde paa Ejendommen og have Udsigt til at faa Hammerslag, vilde det være nødvendigt for dem at byde Pantegælden over, idet ellers Pante-Kreditorerne vilde overtage Ejendommen. Den Købesum, for hvilken der blev givet Hammerslag, var altsaa ikke den virkelige Købesum, men den virkelige Købesum maa sættes til det Beløb, for hvilket Ejendommen var prioriteret, altsaa betydeligt højere. Men for øvrigt, hvad enten der har manglet Liebhave ved Auktionen, eller der har været en eller anden Mangel ved Ejendommen, hvad man jo ikke kan have nogen Mening om eller dømme om her, saa er den Omstændighed, at Ejendommen ved Auktionen er solgt — naar jeg før sagde, at den var tilslaaet ved Hammerslag, saa var det for saa vidt fejlagtigt, som der netop ikke blev givet Hammerslag, idet den højtbydende var Pantehaver og som saadan frafaldt Hammerslag for at lade sig Ejendommen udlægge — for det Beløb, som den blev solgt for, i og for sig slet ikke afgørende. Det kan jo ikke nytte noget, fordi en Ejendom tilsyneladende er solgt billigt ved en Auktion, at sige, at der da maa være foregaaet noget forkert, og at man derfor maa have en offentlig Undersøgelse af Sagen. Der maa, for at dette skal kunne ske, foreligge et eller andet Moment, der viser, at der er sket noget galt paa Auktionen. Efter alt, hvad der foreligger, er der imidlertid ikke sket noget galt ved den heromhandlede Auktion, og jeg ser derfor ikke, at det vilde være muligt gennem Indledning af offentlig Undersøgelse at skaffe den paagældende Mand bedre Vilkaar, end sket er.

Ordføreren (Nørhave): Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) spurgte mig, om jeg havde dannet mig nogen Mening om, hvad disse Lægdsmande skulde have for deres Arbejde. Vi have jo, som det er fremgaaet af de Udtalelser, der fremkom baade fra den højtærede Justitsminister og det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), hørt, at denne Sag har været fremme flere Gange, og at der har været forhandlet om den. Det ærede Medlem for Kalundborg nævnte jo, at Lægdsmandenes Vederlag skulde sættes noget i For-

hold til den Løn, de fik som Sognefoged. Det er ogsaa det, jeg fra først af har anset for det rigtigste, at man skulde give dem en Procentdel af, hvad Amtet tilstaar dem som Sognefogder, idet jeg saa forudsatte, at Lægdsmandsstillingen altid vil være forenet med Sognefogedstillingen. Men det kan nok være, at det vilde være vanskeligt forskellige Steder, idet Sognefogden maaske har mindre Løn, fordi han har mindre at bestille, hvorimod han burde have en større Løn som Lægdsmand. Derfor kunde jeg være tilbøjelig til at mene, at den højtærede Justitsministers Tanke om at faa stillet et bestemt Beløb til Raadighed og fordele det mellem Lægds mændene efter Indbyggerantallet er bedre.

Det vilde vist hverken blive saa uoverkommeligt eller særlig bekosteligt. Det er jo ikke Meningen, at Lægds mændene skulde have noget, der virkelig kan kaldes Løn, men det skal kun være et Honorar, et Vederlag for det forholdsvis betydelige Arbejde, de have. Det er det, Udvalgets Flertal har ment og fremdeles mener vilde være rigtigt. Lægdsmandsbestillingen er jo ikke noget særligt Ombud, som kan paalægges — ja, det kan det maaske nok, men det er i alt Fald det heldigste, at de Mænd, der egne sig til baade at være Sognefoged og Lægdsmand, fortsatte med at være dette i en Aarrække. Men det kan jo ikke forlanges, at de skulde blive ved at være det, naar de slet ingen Ting faa for det.

Angaaende det af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds (R. Nielsen) omtalte Andragende har Finansudvalget ikke kunnet indstille det til Ministerens Overvejelse. Jeg synes, det er noget aparte af de 4 ærede Medlemmer, at de have indbragt dette Andragende til Finansudvalget. Det kan godt være, at denne Mand — i alt Fald tror han det selv — har lidt nogen Uret, men jeg synes dog, at de ærede Indbringere af Forslaget burde have set, og de have jo sikkert ogsaa set det Andragende, de have indbragt. Naar de mente, at der virkelig skulde gøres noget ved det, burde de da have sørget for at faa det mere sømmeligt affattet. Man faar det Indtryk ved at læse Andragendet, at Manden er noget aparte og har, hvad man kan kalde en fiks Ide. Han har henvendt sig baade paa højeste og allerhøjeste Sted. Det kan jo være, at Manden har lidt Uret, men jeg synes dog, at de 4 Rigsdagsmænd, som have indbragt Andragendet, burde